

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4582/2019
15.11.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац, Бранка Станића, др Драгише Б. Слијепчевића и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Синиша Цветковић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство правде РС, Основни суд у Врању, које заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Лесковцу, ради дуга, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж бр. 976/14 од 09.10.2014. године, у седници одржаној 15.11.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж бр. 976/14 од 09.10.2014. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Врању Гж бр. 976/14 од 09.10.2014. године.

Образложење

Правноснажном пресудом Вишег суда у Врању Гж бр. 976/14 од 09.10.2014. године, преиначена је пресуда Основног суда у Бујановцу П бр. 274/13 од 04.03.2014. године, тако што је одбијен тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се тужена обавезе да му на име дуга исплати 1.950,00 динара са законском затезном каматом од 15.11.2006. године до исплате и да му накнади трошкове поступка од 68.300,00 динара, са каматом од 04.03.20014. године до исплате. Преиначена је одлука о трошковима поступка тако што је тужилац обавезан да туженој накнади трошкове првостепеног поступка од 12.000,00 динара са законском каматом од 04.03.2013. године до исплате. Тужилац је обавезан да туженој накнади трошкове другостепеног поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права на основу члана 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној, јер је питање застарелости потраживања довољно расправљено у судској пракси.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5., у вези члана 479. став 6. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" 72/11... 55/2014), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Поступак у споровима мале вредности, као посебан поступак, прописан је главом XXXIII Закона о парничном поступку. Према чл. 467. ЗПП, ако у одредбама те главе није другачије прописано, у поступку у споровима мале вредности сходно се примењују остале одредбе овог закона. Према чл. 468. став 1, спорови мале вредности су спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000,00 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Према чл. 479. став 6. овог закона, против одлуке другостепеног суда донете у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужбом поднетом 18.01.2013. године, тужилац је захтевао исплату накнаде за обављено вештачење у износу од 1.950,00 динара, а поступак је спроведен по правилима из главе XXXIII Закона о парничном поступку, која се односи на поступак у споровима мале вредности.

Како је на основу члана 479. ЗПП, изричито искључено право на изјављивање ревизије у овој врсти спорова, чињеница што је другостепени суд преиначио првостепену пресуду и одлучио о захтевима странака, не чини ревизију дозвољеном.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић